

Številka: 0712-28/2013
Datum: 30.5.2013

Ustavno sodišče Republike Slovenije
Beethovnova ulica 10
1000 Ljubljana

ZADEVA: Mnenje informacijskega pooblaščenca v zvezi s strani Vrhovnega sodišča RS vloženo zahtevo za oceno ustavnosti obdelave podatkov o DNK v policijskih evidencah
ZVEZA: številka pri Ustavnem sodišču RS U-I-312/11-6

1. Uvod

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je na Ustavno sodišče Republike Slovenije vložilo zahtevo za oceno ustavnosti (I Ips 9675/2009) 1. alineje prvega odstavka 63. člena in 64. člena prej veljavnega Zakona o policiji (Uradni list RS, št. 49/98 s sprem., v nadaljevanju ZPol). Vrhovno sodišče ocenjuje, da ti določbi prekomerno posegata v pravico do varstva osebnih podatkov iz 38. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91 s sprem., v nadaljevanju Ustava) v zvezi z 2. členom Ustave in pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja iz 8. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah, ker vsem policistom in drugim delavcem državne uprave v zvezi z opravljanjem vseh njihovih nalog dopušča uporabo podatkov iz evidence DNK preiskav po pravnomočno ustavljenem ali končanem kazenskem (prekrškovnem) postopku, vse do zastaranja pregona (1. alineja 63. člena ZPol), so pogoji za dostop do arhivirane evidence DNK preiskav določeni preohlapno in preširoko (64. člen ZPol), določa, da se podatki za dostop do evidence preiskav DNK, ki so bile osumljene, ne pa tudi obsojene, hranijo trajno (64. člen ZPol) in v primeru preiskovanja suma kaznivega dejanja, za katero se storilec preganja po uradni dolžnosti, dovoljuje časovno neomejen dostop do podatkov iz evidence DNK preiskav oseb, ki so bile osumljene, ne pa tudi obsojene storitve kaznivega dejanja (64. člen ZPol). Pooblaščenec se v celoti strinja s prej navedeno oceno Vrhovnega sodišča.

V času odločanja Ustavnega sodišča je bil ZPol nadomeščen z novim Zakonom o nalogah in pooblastilih policije (Uradni list RS, št. 15/13, v nadaljevanju ZNPPol), ki obdelavo osebnih podatkov o DNK posameznikov ureja nekoliko drugače kot ZPol.

Informacijski pooblaščenec sme na podlagi 6. al. 1. odst. 23.a člena ZUstS z zahtevo začeti postopek za oceno ustavnosti oziroma zakonitosti predpisa, če nastane vprašanje ustavnosti ali zakonitosti v zvezi s postopkom, ki ga vodi. Informacijski pooblaščenec vodi inšpekcijski postopek v zvezi z zakonitostjo obdelave podatka o DNK v evidencah policije pod številko: 0612-98/2013. Ker se v bistvenih točkah zahteva Vrhovnega sodišča in pa razmišljanje Pooblaščenca ujemata, Pooblaščenec ne vlaga nove zahteve za oceno ustavnosti (zdaj) določb ZNPPol, ampak s tem pismom z dodatnimi argumenti posreduje na strani Vrhovnega sodišča (*amicus curiae*). Računajoč na to, da bo Ustavno sodišče ocenilo, da so pojasnila Pooblaščenca lahko v pomoč pri sprejemanju odločitve o ustavnosti spornih določb o hrambi vzorcev DNK v policijskih evidencah, navajamo kot sledi.

2. Ureditev hrambe podatkov v evidenci preiskav DNK v novem ZNPPol, njihovo blokiranje in nadaljnja obdelava ter brisanje

ZNPPol v 2. alineji prvega odstavka 128. člena določa, da se podatki iz evidence 8. točke - evidence preiskav DNK (ta vsebuje poleg posameznikovih identifikacijskih podatkov, ki jih vsebujejo vse policijske evidence, podatke o kraju, času in razlogu odvzema vzorcev DNK, osebno ime osebe, ki je vzorec odvzela in profil odvzetega vzorca) **hranijo** (1.) do ustavitve policijske preiskave oziroma (2.) zaključka akcije varovanja, ali (3.) do najdbe pogrešane osebe, ali (4.) identifikacije neznanega trupla ali (5.) izdaje sklepa o zavržbi kazenske ovadbe ali (6.) do pravnomočne oprostilne sodbe, (7.) če tega ni, pa do zastaranja kazenskega pregona.

Po preteku prej navedenih rokov hrambe se podatki **blokirajo in naprej obravnavajo** skladno s predpisi, ki urejajo poslovanje organov z dokumentarnim gradivom, kot to določa prvi odstavek 129. člena ZNPPol. Po blokiranju se podatki iz evidence preiskav DNK skladno z 2. alinejo drugega odstavka 129. člena hranijo 10 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do enega leta, 30 let za kazniva dejanja, za katera je zagrožena zaporna kazen do osnih let in 50 let kazniva dejanja, za katera je zagrožena višja zaporna kazen.

Po poteku rokov iz drugega odstavka 129. člena ZNPPol se podatki iz evidence DNK preiskav **brišejo**. Pooblaščenec tako razume sicer nekoliko nejasno besedilo četrtega odstavka 129. člena ZNPPol, ko ta določa, da se po poteku rokov iz drugega odstavka tega člena podatki anonimizirajo, razen podatkov iz 8. (evidence DNK preiskav, 14., 15., 20., 25., 26. in 27. točke 123. člena tega zakona, ki se po preteku roka hrambe iz prejšnjega člena (torej 128. člena, ki ureja hrambo podatkov) »ali« ob blokiranju (129. člen) brišejo. Iz gradiva Vlade RS sledi takšna razlaga¹, ko se navaja, da se podatki po blokiranju hranijo še za čas, določen v drugem odstavku, nato pa se anonimizirajo oziroma brišejo v obdobju dveh mesecev.

V zvezi z režimom hrambe je treba upoštevati še 126. člen ZNPPol, ki določa, da se podatki o DNK in daktiloskopiranju pridobljeni zaradi izločitve oseb, uničijo takoj po izločitvi in se ne vnašajo v evidence.

3. Nediskriminatornost – neupravičeno enako obravnavanje posameznikov, ki so vpisani v evidenco preiskav DNK

ZNPPol določa en režim obdelave (hrambe in nadaljnje obdelave) podatkov o DNK profilu v evidencah policije, natančneje v evidenci preiskav DNK, ne glede na morebiten različen status osebe, ki je bila obravnavana. Osebni podatki posameznikov, pridobljeni zaradi izločitve se kot že navedeno ne vnašajo v evidence preiskav DNK in se za njih določi 128. in 129. člena ZNPPol ne uporabita. Pod enoten režim torej zapadejo vsi posamezniki, o katerih se podatki vodijo v evidenci preiskav DNK. ZNPPol v zvezi z obdelavo podatkov v evidenci preiskav DNK ne razlikuje, kako se je (pred)kazenski postopek za posameznika končal in tudi ne na kakšen način (ni bila vložena obtožnica, kazenski pregon zastaral, je bil oproščen, je bil obsojen...). Tako se vzorec DNK posameznika, ki je bil v postopku oproščen, oziroma zoper katerega ni bila vložena obtožnica (ali obtožni predlog), še naprej hrani v isti zbirki kot vzorci DNK obtožencev oziroma obsojencev. Različne situacije se pri obdelavi osebnih podatkov (vzorcev DNK) obravnavajo na enak način.

Ponavljamo, da sta pod enakim režimom hrambe osebnih podatkov torej pravnomočno obsojeni storilec kaznivega dejanja in posameznik, zoper katerega je državno tožilstvo zavrglo kazensko ovadbo, ali tisti, zoper katerega je zunaj senat iz šestega odstavka 25. člena Zakona o kazenskem postopku (Uradni list RS, št. 32/12-UPB8 nadaljevanju ZKP) ustavil preiskavo, oziroma je sodišče obtožbo zavrnilo oziroma obtoženca obtožbe oprostilo.

Za ilustracijo k prej navedenemu bomo navedli primer posameznika, ki se je obrnil na Pooblaščenca. Po nasvetu odvetnice njegove bivše žene ga je ta prijavila na policijski postaji, da je nad njo storil kaznivo dejanje grožnje iz prvega odstavka 135. člena Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – UPB2). Policija mu je v skladu s pooblastili (čeprav se zdi, da povsem brez povezave z očitanim kaznivim dejanjem) odvzela vzorec DNK. Državno tožilstvo je ovadbo policijske postaje s sklepom zavrglo, njegovi osebni podatki (odzeti vzorec DNK) pa se bodo kljub temu v evidenci preiskav DNK vodili 10 let od izdaje tega sklepa, pri čemer pa namen takšne hrambe iz zakona ni razviden. Gre torej za zelo podobno dejansko stanje, ki ga je Evropsko sodišče za človekove pravice (v nadaljevanju ESČP) obravnavalo v primeru (S. in) Marper v. Združeno Kraljestvo.

V primeru S. in Marper v. Združeno Kraljestvo je ESČP v 125. točki sklepno ugotovilo, da iz ureditve, po kateri se lahko prstni odtisi, biološki vzorci in DNK profili oseb, ki so bile osumljene, ne pa tudi obsojene, hranijo neomejeno in nediskriminatorno (brez razlikovanja glede na dejanske okoliščine primera), ne izhaja pravično ravnotežje med javnim in zasebnim interesom. Takšna ureditev po mnenju ESČP nesorazmerno posega v posameznikovo pravico do zasebnega življenja in kot takšna ne more biti nujna v demokratični družbi.

ESČP je o hrambi biometričnih podatkov – prstnih odtisov odločilo tudi letos aprila v zadevi M.K. v. Franciji². Pritožnik je bil dvakrat v kazenskem postopku, Obakrat zaradi kraje knjig in obakrat so mu vzeli prsten odtise. Prvi kazenski postopek se je končal z oprostilo sodbo, v drugem pa je državni tožilec odstopil od pregona. Pritožnik je neuspešno zahteval izbris prstnih odtisov od francoskih oblasti (tožilstva in sodišča). Te so trdile, da je 25 letna hramba podatkov potrebna zaradi izločitve iz kroga osumljenih in v želji po vzpostavitvi kar se da popolne zbirke DNK profilov. ESČP je v pritožbenem postopku ugotovilo, da bi tožilčeva navedba o koristnosti hrambe prstnih odtisov za pritožnika zaradi varovanja v primeru kraje upravičila hrambo prstnih odtisov celotnega prebivalstva Francije. Hramba prstnih odtisov sploh ni bila odvisna od resnosti prestopka, prstni odtisi so se vzeli ne glede na zagroženo kazen (primerjaj 149. člen ZKP). Sistem hrambe prstnih odtisov tudi ni upošteval končnega rezultata kazenskega postopka, enako je obravnaval tako obsojene, kot tudi tiste, ki nikdar

¹ dokument številka 00717-8/2012/19, z dne 20.9.2012, str. 163.

² Krajši povzetek je na voljo v članku Tratnik, A. ; M. K. proti Franciji, Pravna praksa, z dne 9.5.2013, GV založba, Ljubljana 2013.

niso bili spoznani za krive in jih je varovala domneva nedolžnosti (primerjaj 128. in 129. člen ZNPPol). Glede možnosti izbrisa pa je ESČP ugotovilo, da je šlo za teoretično in navidezno pravico, ki v praksi ni zaživel, zato je tudi 25 letna hramba pomenila neomejeno hrambo. ESČP je soglasno ugotovilo, da so francoske oblasti pri odločanju o izbrisu prestopile polje proste presoje. Režim hrambe pristnih odtisov oseb, ki sob bile osumljene (milejšega) kaznivega dejanja, a nikoli obsojene, ne vzpostavlja pravičnega sorazmerja med varstvom javnega in zasebnega interesa, zato je bil kršen 8. člen ESČP.

ESČP je navedeno sodbo izdalo decembra 2008. Evropska komisija je v drugi polovici 2011 v okviru celovite reforme varstva osebnih podatkov v Evropski Uniji pripravila in javno objavila dva dokumenta, s katerima bo področje varstva osebnih podatkov celovito urejeno, in sicer splošno Uredbo o varstvu osebnih podatkov, in Direktivo o varstvu osebnih podatkov za policijsko področje³. Prej navedena akta še nista sprejeta, ne glede na to, pa lahko služita za oporno točko za pogled, kakšna bo prihodnja ureditev varstva osebnih podatkov in kaj velja upoštevati pri pripravi zakonodaje.

Tako predlog Direktive o varstvu osebnih podatkov za policijsko področje med temeljnimi načeli državam članicam v členu 5 nalaga jasno razlikovanje med različnimi kategorijami posameznikov, in sicer med obsojenimi posamezniki, med tistimi, za katere obstaja utemeljena domneva (sum), da so storili, ali da bodo storili kaznivo dejanje, med žrtvami kaznivih dejanj, pričami in osebami, ki ne sodijo v nobeno od prej navedenih kategorij, med katere torej sodijo primeri iz 161., 181. in 357. ter 358. člena ZKP.

Na (neupravičeno) enako obravnavanje različnih situacij opozarja tudi Vrhovno sodišče v zahtevi za oceno ustavnosti ZPol, ko na 9. strani v drugem odstavku prve točke d.) poglavja navaja, da je, ko je kazenski postopek zoper osebo enkrat pravnomočno končan, ko je torej dosežen učinek *ne bis in idem*, namen dosežen.

Pooblaščenec se strinja z Vrhovnim sodiščem, da je pod določenimi pogoji, hramba DNK profilov še vedno dopustna tudi potem, ko je bil dosežen namen njihovega zbiranja v ožjem smislu – torej obsodba za kaznivo dejanje (npr. osebe obsojene za težka kazniva dejanja). Nikakor pa ni jasno, zakaj naj bi se hranil DNK profil posameznika, zoper katerega je državno tožilstvo (policijsko) ovadbo zavrglo oziroma je preiskavo ustavil zunaj obravnavni senat, oziroma je sodišče izdalo sodbo na podlagi 357. oziroma 358. člena ZKP.

Pooblaščenec tako meni, da veljavna ureditev zaradi tega, ker različne primere (161. 181. 357. in 358. ZKP...) neupravičeno ureja na enako invaziven način, kot bi npr. veljal za osebe, obsojene za najtežja kazniva dejanja, nesorazmerno posega v pravico do varstva osebnih podatkov iz 38. člena Ustave oziroma pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja iz 8. člena EKČP. V demokratični družbi je z vidika domneve nedolžnosti nesprijemljivo, da se posameznike, za katere kazenska odgovornost ni bila ugotovljena, obravnava na enak način kot obsojene osebe (primerjaj 122. in 123. točko sodbe ESČP S. in Marper v. Združenemu Kraljestvu).

Pooblaščenec meni, da bi moral zakonodajalec v novem ZNPPol, če bi hotel hraniti podatke o posameznikovem DNK profilu po dosegu primarnega namena, ki je v identifikaciji posameznika in obsodbi, izvesti test sorazmernosti in se na podlagi rezultatov testa odločati, ali pravni red dopušča takšno hrambo, in če jo v nekaterih primerih dopušča, kako naj se vprašanje uredi. Pooblaščenec meni, da podatki o DNK profilih posameznikov, ki niso bili pravnomočno obsojeni, ne sodijo v evidence DNK policije za tako dolgo obdobje, kot je določeno v ZNPPol, ampak bi jih bilo treba izbrisati nemudoma potem, ko je jasno, da ni prišlo do obsodbe.

4. »Blokiranje« osebnih podatkov

ZNPPol v 129. členu določa, da se po preteku rokov hrambe iz 128. člena, podatki iz evidence preiskav DNK blokirajo in naprej obravnavajo skladno s predpisi, ki urejajo poslovanje organov z dokumentarnim gradivom.

ZVOP-1 v 17. točki 6. člena blokiranje osebnih podatkov definira kot takšno označitev osebnih podatkov, da se omeji ali prepreči njihova nadaljnja obdelava. Ugotoviti je torej treba, v čem je preprečitev ali omejitev obdelave osebnih podatkov, oziroma v čem je to blokiranje iz 129. člena ZNPPol.

Za obdobje, ko se podatki hranijo na podlagi 128. člena ZNPPol, je dostop do podatkov v evidenci preiskav DNK urejen v tretjem odstavku tega člena. Dostop do podatkov iz evidenc preiskav DNK je dovoljen pristojnim

³ DIRECTIVE OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL on the protection of individuals with regard to the processing of personal data by competent authorities for the purposes of prevention, investigation, detection or prosecution of criminal offences or the execution of criminal penalties, and the free movement of such data, dosegljivo tukaj: <http://goo.gl/8AmqF>.

državnim organom le zaradi preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom.

Za obdobje, ko so podatki blokirani in se nadalje obdelujejo na podlagi 129. člena ZNPPol, je dostop do podatkov v evidenci preiskav DNK urejen v tretjem odstavku tega člena. Dostop je policistom in državnim organom dovoljen le zaradi preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve in so določeni z zakonom. Zdi se sicer, da je z opisom namenov dana omejitev dostopa do podatkov po njihovem blokiranju, vendar je ta omejitev le navidezna, saj policisti tudi do podatkov, ko ti še niso blokirani, ne smejo dostopati izven opisanih namenov - *preiskovanja storitve kaznivega dejanja, katerega storilec se preganja po uradni dolžnosti, ali v drugih primerih, ki so povezani z zagotavljanjem nacionalne varnosti ali ustavne ureditve.*

Glede na definicijo obdelave iz ZVOP-1 je treba ugotoviti, da se osebni podatki v evidenci preiskav DNK po preteku rokov hrambe v resnici ne blokirajo in so enako dostopni tudi še naprej. To vprašanje je pomembno pri naslednje poglavju, v katerem se obravnava sorazmernost rokov hrambe. Sklene se torej lahko, da je treba pri presoji posega v posameznikovo varstvo osebnih podatkov v zvezi z načelom sorazmernosti iz 2. člena Ustave, sešteti roke iz 128 in 129. člena ZNPPol.

5. Sorazmernost rokov hrambe osebnih podatkov

V zvezi z navedenim pod prejšnjim poglavjem je treba upoštevati tudi nove roke hrambe, ki jih določa ZNPPol. Ta za razliko od ZPol določa, da se po preteku dveh rokov (hramba in nato blokiranje) podatki iz evidence preiskav DNK brišejo. Odsotnost zapovedi brisanja profilov DNK v ZPol je bil eden glavnih očitkov Vrhovega sodišča pri zahtevi za oceno ustavnosti tega zakona. Z opisano spremembo v ZNPPol pa je želel, kot kaže, predlagatelj odpraviti očitano neustavnost – po mnenju Pooblaščenca precej ponesrečeno.

Novi ZNPPol torej določa, kot že uvodoma navedeno, da se podatki o posamezniku v evidenci preiskav DNK najprej hranijo, nato se »blokirajo« in se nato končno brišejo.

Pregled rokov, ki urejajo celotno hrambo podatkov, če se gibljemo po najdaljših možnih rokih, pokaže, da lahko presežejo pričakovano življenjsko dobo posameznika. Predvsem ni jasno, kaj je policijska preiskava – kdaj se začne. Ker ta trenutek ni jasen, oziroma se zdi, da policisti smejo/morajo preiskovati celo proaktivno, vseskozi in vsakogar, to pomeni, da rok hrambe podatkov poteče šele ob zastaranju kazenskega pregona. Zastaralni roki so določeni med šest do 50 let od storitve kaznivega dejanja, glede na dolžino zagrožene zaporne kazni, kot to določa 90. člen Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – UPB2).

Nato pride drug rok, ki mora poteči, in sicer rok, ko so podatki »blokirani«. V tem obdobju se hranijo od 10 do 50 let, glede na dolžino zagrožene zaporne kazni za storitev kaznivega dejanja, zaradi katerega je bil posameznik obravnavan, kot to določa 2. alineja drugega odstavka 129. člena ZNPPol.

Pooblaščenec ne vidi bistvene razlike, če se omejimo na varstvo osebnih podatkov še živih posameznikov v evidenci preiskav DNK, ali se posameznikovi podatki iz evidence DNK preiskav lahko vodijo neomejeno (ZPol, PACE iz S. in Marper v. Združeno Kraljestvo) ali pa tako dolgo, kot je to določil ZNPPol, teoretično 100 let. Pooblaščenec meni, da je s tako dolgimi roki hrambe nesorazmerno poseženo v posameznikovo pravico do varstva osebnih podatkov iz 38. člena Ustave RS in pravico do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja iz 8. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah. Očitek Vrhovnega sodišča je tako še vedno – tudi po sprejemu ZNPPol - relevanten.

6. Namen obdelave osebnih podatkov

Ustava v 38. členu zahteva, da mora namen obdelave osebnih podatkov določiti zakon. Natančnejšo zahtevo ima Direktiva 95/46/ES, ki v b. točki prvega odstavka člena 6 določa, da morajo biti osebni podatki zbrani za določene, izrecne ter zakonite namene in se ne smejo naprej obdelovati na način, ki je nezdržljiv s temi nameni.

Namene ureja tudi Priporočilo odbora Ministrov št. R (92) Sveta Evrope, z dne 10.2.1992, ko v 8. točki določa, da morajo biti DNK profili izbrisani, ko je izpolnjen namen, zaradi katerega je bil odvzet biološki material. DNK profili pa se lahko hranijo tudi po tem trenutku, če je bil osumljenec obsojen storitve težjega kaznivega dejanja zoper življenje in telo. V teh primerih mora zakonodajalec določiti stroge roke hrambe.

Pooblaščenec ugotavlja, da iz ZNPPol ni razviden namen, zaradi katerega naj se podatki o posamezniku, zoper katerega je bila npr. kazenska ovadba zavržena, če vzamemo najdaljše roke, hranili tudi do 100 let. Namen iz prvega odstavka 123. člena ZNPPol, kjer je določeno, da policija upravlja in vzdržuje evidence (tudi evidenco preiskav DNK), v katerih zaradi opravljanja policijskih nalog uslužbenci policije zbirajo in obdelujejo osebne podatke, ne ustreza kriterijem iz 38. člena Ustave RS in člena 6 Direktive 95/46/ES, saj je presplošen in se kot tak ne more uporabiti⁴.

7. Ugotovljena nesorazmernost pri zbiranju brisov ustne sluznice in odsotnost možnosti izbrisa teh podatkov

Ministrstvo za notranje zadeve (v nadaljevanju MNZ) je Pooblaščenca poslalo Poročilo o rednem nadzoru nad postopki policije pri vodenju podatkov oseb v evidenci DNK preiskav in daktiloskopiranih oseb ter usmeritve ministra, številka dokumenta MNZ 0602-3/2013. V notranjem nadzoru je bilo pregledanih 14 zadev – dosjejev kaznivih dejanj, pri treh se je ugotovilo zbiranje DNK na zalogo, oziroma kot to pojasnjuje MNZ, glede na kvalifikacijo kaznivega dejanja (ogrožanje varnosti, neplačevanje preživitve, goljufija) ni bilo pričakovati, da bi vzorce potrebovali za nadaljnjo analizo in dokazovanje obravnavanega kaznivega dejanja. Podatki so se zbrali v nasprotju z načelom sorazmernosti.

V zvezi s tem je minister za notranje zadeve policiji izdal usmeritev in obvezna navodila, številka dokumenta 0602-6/2013/1, z dne 14.5.2013, in sicer, da »naj policija pri odvzemu vzorcev DNK in prstnih odtisov osumljencev kaznivih dejanj zagotovi dosledno spoštovanje ustavnega načela sorazmernosti«, z rokom takoj. Ta ukrep je tudi prvi naveden, po čemer Pooblaščenec sklepa o zavedanju policije o velikem pomenu spoštovanja tega načela.

Vendar pa kljub ugotoviti MNZ, da so se podatki o posameznikovih DNK profilih v treh primerih zbirali »na zalogo«, to ne pomeni, da jih bodo iz evidence preiskav DNK tudi izbrisali. ZNPPol takšne situacije ne predvideva, saj je brisanje urejeno samo v že predstavljenem tretjem odstavku 129. člena ZNPPol.

V tem dokumentu se ne opredeljujemo so sorazmernosti ureditve v ZKP, na podlagi katere se odvzame biološki material, iz katerega se nato pridobi podatek o posameznikovem profilu DNK. Ministrstvo za pravosodje v obrazložitvi spremembe določbe 149. člena ZKP (novela ZKP-L) kot tudi MNZ v samem poročilu, izpostavljata zelo široko pooblastilo za odvzem biološkega materiala. Vendar je ne glede na to treba po mnenju Pooblaščenca, ko se presoja ureditev iz ZNPPol, upoštevati tudi ureditev po ZKP. Če bi bil ZKP strožji (Primerjaj še sodbo M.K. v. Francija), do situacij iz te točke (odvzemov, ki niso potrebni zaradi dokazovanja istovetnosti osumljenca) ne bi prišlo.

8. Sklep

Glede na vse prej navedeno Pooblaščenec zaključuje, da nova ureditev obdelave osebnih podatkov v zbirki preiskav DNK v ZNPPol še vedno predstavlja nesorazmeren poseg v posameznikovo pravico do varstva njegovih osebnih podatkov iz 38. člena Ustave in pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja iz 8. člena EKČP:

- ker ne razlikuje med različnimi kategorijami oseb, o katerih se vodijo podatki o njihovem DNK profilu v evidenci preiskav DNK, glede na to, kako se je (pred)kazenski postopek končal;
- ker je se podatki v resnici ne blokirajo, s tem so pa roki hrambe osebnih podatkov izredno dolgi, in se lahko iztečejo tudi šele po smrti posameznika, četudi ta ni bil nikoli obsojen (prejšnja alineja);
- ker je zaradi odsotnosti resničnega blokiranja dostop do osebnih podatkov določen preohlapno in preširoko.

S spoštovanjem,

Informacijski pooblaščenec;
Nataša Pirc Musar, univ. dipl. prav.,
pooblaščenka

⁴ Odločba Ustavnega sodišča U-I-298/04-26, z dne 27.10.2005.